

Autor: Justin Raimondo

Proč nás Kyrgyzové nechtějí ve své zemi

Pamatujete na Kyrgyzstán? Dlouhodobí čtenáři tohoto magazínu jistě zapátrají v paměti a vzpomenou na naše někdejší naše rozsáhlé ovládnutí této země **Tulipánovou revolucí**, která bývá někdy známější pod názvem **Růžová**. A právě tato skomírá ve chvíli, kdy Georgem Bushem proklamovaná „**globální demokratická revoluce**“ se měla stát vlnou budoucnosti. Takzvané barevné revoluce v Gruzii a na Ukrajině a odlehlé a opuštěné země centrální Asie jako Kyrgyzstán byly součástí Bushem proklamovaného „**ohně v mysli**“ – což je fráze, použitá z Dostojevského Běsů a které použil v jedné ze svých řečí za svého presidentství. V případě Kyrgyzstánu to ale vypadá na oheň, který se otočil proti nám.

Po vyčerpání všech zdrojů, zahrnujících americké dotace tulipánovým revolucionářům, a především „**neziskovým organizacím**“, které byly hlavním koněm Tulipánové revoluce a svržení režimu Askara Akayeva vláda Kyrgyzstánu nedávno oznámila, že jednostranně vypovídá kontrakt o přítomnosti US vojsk na základně Ganci v Biškeku. Ta je klíčovou stanicí pro zásobování amerických vojáků v Afghánistánu.

Západní noviny trvale informovaly o možných souvislostech s nedávnými schůzkami mezi představiteli Ruské federace a Kyrgyzstánu. **Americká vláda a představitelé NATO za celým problémem samozřejmě vidí Rusy, ale ony důvody vypovězení smlouvy jsou mnohem prostší - neurvalé chování amerických vojáků.** Například v roce 2006 v reakci na zavraždění kyrgyzského občana americkým vojákem **demonstrovalo před americkou základnou na 1500 lidí.**

Tento voják, Zachary Hatfield, střelil a usmrtil Alexandra Ivanova, 42 letého řidiče kamionu a otce dvou dětí. K incidentu došlo na „**checkpointu**“ přes který Ivanov jel proto, aby dovezl dodávky paliva na Manas. Ivanov údajně ohrožoval Hatfielda nožem. Přitom deník **USA Today informoval** přímým svědectvím Ivanovova syna a dalších řidičů následovně:

„Často mi říkal, jak se američtí vojáci chovají drze, arogantně a zpupně. Já chci pouze jednu věc: aby byl viník potrestán. Moji kolegové si pracovníky americké základny také několikrát stěžoval. Yevgenyi Trai (další řidič) se rozhodl v nebezpečné oblasti využít cestu přes americký checkpoint proto, že tam hrozí nejmenší nebezpečí“, prohlásil Ivanovův syn.

„Američané byli neurvalí a mířili na nás zbraněmi“, dodal Trai.

Jiné noviny mluvily o důvodu, že když se Hatfield přiblížil k bezpečnostnímu stanu, Ivanov mával zbraní, konkrétně nožem. Zůstává otevřenou otázkou, kdy vůbec Ivanov nůž vytáhl a zda vůbec představoval pro vojáka, vybaveného střelnou zbraní, hrozbu. Jsou zde některé náznaky, které potvrzují teorii, že Ivanov vytáhl svůj nůž až ve chvíli, když Hatfield spustil palbu. Podle **Jamestown Foundation** se v době střelby nacházel Ivanov cca 5-6 metrů od Hatfielda. A vdova po Ivanovovi se právem ptá, jak mohl být její zabitý muž hrozbou pro amerického vojáka, když se nůž našel dvacet metrů od místa incidentu.

Kyrgyzští vyšetřovatelé silně pochybují o Hatfieldově verzi a promptně vůči němu vznesli obvinění z vraždy. Přitom samozřejmě ignorovali fakt, že na Američany pracující na základně se vztahuje status, díky kterému mají vůči kyrgyzským úřadům imunitu. Je možné, že vědomí jeho imunity mělo na Hatfieldovo jednání vliv. Jeden kyrgyzský lidskoprávní aktivista událost komentoval s tím, že „Hatfield, vědom si vlastní ochrany diplomatickým statutem, zastřelil Ivanovova ve vzteku.“

Vdova po zavražděném kyrgyzském řidiči zřejmě dostane odškodnění ve výši 50 000 dolarů, což příliš neodpovídá výši odškodnění, které bychom museli vynaložit, kdybychom skutečně cítili plnou vinu na naší straně, ale aspoň něco. Co ale na působení USA v Kyrgyzstánu vrhá opravdu špatné světlo je to, že Ivanovova žena měla nejprve dostat pouhých tisíc dolarů. To dokazuje, jakou hodnotu má pro nás lidský život na dalekých hranicích našeho Amerického impéria.

Nedivím se, že nás v Kyrgyzstánu nechtějí.

Straníci Obamovy administrativy věří v novou podobu diplomatických vztahů **Ameriky se světem**, ve skutečnosti ale můžeme čekat pouze výjimky, potvrzující pravidlo naší zahraniční politiky. Na druhou stranu zde přeci jen existuje určitý důvod, proč alespoň v malý dopad proklamované změny věřit. Okovaná americká bota v zemích, kde máme základny, nebyly nikdy moc nenápadná a vztahy s tamějšími obyvateli jsou dnes opravdu špatné: tkví to v tom, co předvádíme. **Od Okinawy po Biškek, jsou americké základny generátory násilností, prostituce a ničení životního prostředí. Americké základny jsou pro hostitelské země pohroma, a to vůbec nemluvím například množství dětí bez otce, které jsou dalšími veřejnými „produkty.“**

Tato „nezměna“ v kurzu naší zahraniční politiky byla potvrzena zprávou, že se americká vláda nyní nachází uprostřed horečných jednání s **Uzbekistánem** ohledně povolení

znovuotevřít naší starou základnu na jeho území. Uzbecká vláda, pokud si pamatujete, s námi vypověděla smlouvu, když americká vláda kritizovala tamějšího vůdce, **Islama Karimova**, který má na svědomí čin, známý jako „Andižánský masakr“ Dokonce i Bushova administrativa se od Karimova poté, co jeho **komunistickými praktikami** se řídící policejní složky začaly vraždit, distancovala. Ne tak ovšem „liberální“ Obamova administrativa. A kde je ta změna? Kruci, proč nejít zpátky do Uzbekistánu, když jsme stejně zaplatili zálohu?

S tím, jak je prezident Obama připraven zahájit **afghánský zákrok**, plánuje zároveň „porozhlédnout se v sousedství“: pod tím si netřeba představovat nic menšího, než záměr vybudovat okruh základen kolem bitevního pole – Pákistánu a Afghánistánu – k podpoře rozsáhlých a rozrůstajících se vojenských operací. **To ovšem jen zvýší nestabilitu regionu, vyprovokuje střet s Ruskem a rozšíří počet možných teroristických cílů, stejně jako řadu prudkých reakcí v hostitelských zemích, čehož je mimo jiné důkazem Kyrgyzstán. Pro USA zůstává jediná možná cesta. Barevná.** Bývalý prezident Akayev na sebe přivodil hněv USA za své hrozby odvolání povolení pro naši základnu a krátce na to byl sesazen Tulipánovou revolucí, za kterou stála Amerika. Základna zůstala.

Může se historie opakovat? Možná. Nejsem ale si jistý, jestli náhodou Americe nedošly pro tvorbu dalších revolucí barvy. V každém případě nepochybuji, že se pokusí alespoň zatahat na nitky a že na něco takového pomýšlí. Možná, že už se šíjí nové uniformy.